

Classe des Sciences humaines
Klasse voor Menswetenschappen

14.V.2024

Hoe zit het met honden en ratten?
Boeddhistische disciplinaire richtlijnen tussen India en China

door

Ann HEIRMAN¹

TREFWOORDEN. — China; India; Boeddhisme; Monastieke leven; Dieren; Honden; Ratten.

SAMENVATTING. — Boeddhistische teksten verbieden in het algemeen het doden of schaden van enig bewust wezen. Hoewel zo een verbod eenvoudig lijkt, wordt het veel ingewikkelder als het om vervelende of gevaarlijke dieren gaat. Deze lezing richt zich op twee zulke dieren: honden en ratten. Deze dieren spelen een belangrijke rol in het dagelijks leven van monniken, dus het hoeft niet te verbazen dat zowel Indiase als Chinese boeddhistische meesters aandacht aan hen besteden.

In het eerste deel van de lezing onderzoeken we de problemen die honden en ratten kunnen veroorzaken, hoe kloosterlingen ermee omgaan en wat de auteurs en samenstellers van boeddhistische disciplinaire teksten (*vinaya*) erover te zeggen hebben. In het tweede deel richten we ons op hoe Daoxuan 道宣 (596-667) — één van de meest prominente *vinaya*-meesters van de vroege Tang-dynastie — de *vinaya*-richtlijnen en hun toepassing in Chinese kloosters interpreteert. Zoals we zullen zien, stelt hij een aantal potentiële problemen aan de orde met betrekking tot de strikte naleving van de boeddhistische principes van niet-doden en niet-schaden, en onthult zo enkele van de problematische realiteiten waarmee kloosterlingen volgens hem in het China van de zevende eeuw werden geconfronteerd.

KEYWORDS. — China; India; Buddhism; Monastic Life; Animals; Dogs; Rats.

SUMMARY. — *What about Dogs and Rats? Buddhist Disciplinary Guidelines between India and China.* — Buddhist texts generally prohibit killing or harming any sentient being. Although such a ban seems straightforward, it becomes much more complicated when it comes to nasty or dangerous animals. This lecture focuses on two such animals: dogs and rats. These animals play an important role in the daily lives of monks, so it should come as no surprise that both Indian and Chinese Buddhist masters pay attention to them.

In the first part of the lecture, we examine the problems dogs and rats can cause, how monastics deal with them, and what the authors and compilers of Buddhist disciplinary texts (*vinaya*) have to say about them. In the second part, we focus on how Daoxuan 道宣 (596-667) — one of the most prominent *vinaya* masters of the early Tang Dynasty — interpreted *vinaya* guidelines and their application in Chinese monasteries. As we shall see, he raised a number of potential problems regarding strict adherence to the Buddhist principles of non-killing and non-harming, revealing some of the problematic realities he believed monastics faced in seventh-century China.

¹ Vakgroepvoorzitter Talen en Culturen - Head of Department Languages and Cultures, Chinese Language and Culture; Ghent Centre for Buddhist Studies, Ghent University.
Email: Ann.Heirman@UGent.be